

Иван Вазов

Последнята борба

I

За борба часът настана,
за последната борба;
чуйте вече във Балкана
гърми бойната тръба.
Ей пет века, що теглихме,
но да теглим веч не щем:
ако роби се родихме,
волни ищем да умрем.
Хай под знамето народно
с враговете да се бийм,
дор отечество свободно
най-подиря придобийм!

II

С мъките си нашто племе
доста вълнува светът;
хай пък с подвизи големи
да се чуем този път!
Зарад жертви дойде време,
дом, живот да не жалеим:
злато трябва л'? – Да дадеме!
Кръв ли трябва? – Да я лейм!
Хай под знамето народно
с враговете да се бийм,
дор отечество свободно
най-подиря придобийм!

III

Смърт, огън, борба жестока,
нищо нас не ни страши,
че на робството ни срока,
видим, веке се свърши.
Нека турчин да изпита
нашта ярост, нашта мощ:
орела е нам защита,
лева ще ни бъде вожд!
Хай под знамето народно

с враговете да се бийм,
дор отечество свободно
най-подиря придобийм!

IV

Българино! Робе яден!
Грабвай ножа, лети в бой!
Бъди грозен, безпощаден!
Кръв проливай, не се бой!
Умреш ли, умри със слава!
И ще знайш, кат влазяш в гроб,
че синът ти, кой остава,
той поне не ще е роб!
Хай под знамето народно
с враговете да се бийм,
дор отечество свободно
най-подиря придобийм!

Април 1877

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Надежда Владимирова и Инна Атанасова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8427>]